

سالینی پبٹ ء پو لی تا کبند، سنکین لتاک۔ 10، سال۔ 2018

ملا پازل ء کارمرزکرتگیس گال "پیپ": بون بزانتی ء بون دروشمی دانشتے

زیا بلوچ

نہشتہ کار ء زبان زانت، کراچی

Abstract:

This paper is based on the etymological study of the word "payáp", which was first time used in the poetry of Mullah Fazil. Afterall, different poets used it in different meanings. In this paper, it is tried to search out the etym and meaning from different texts and etymological dictionaries to find out the real meaning of this word.

گچین لبز: ملا پازل، پیپ، پیانی، پیاپیناں، پیاپین ترونگل، پیاپین کتلاں، بزانتیاں پیاپیناں، نودی شل، استین۔

پاسترناک گوش لیت "گال، مانا ء بزانت ء، سنکین انت"۔ پمیشکا و ہدے ماگالے ء تچک ء راستیں مانا ء زانگ لوٹیں گڑامارا پیسر ء ہماگال ء چندپہ جوانی پجارگ لوٹ لیت۔ یک برے کہ گال ء پجار بوت گڑامانا ء زانگ ہم دیر نہ کت۔ پریشی پجارگ ء پیسر ء مار آئی ء اندری ذرو شم تپاسگ لوٹ لیت؛ چوش کہ گال وت سرجمیں گالے یاچہ دگہ گال ء وندانی ہوار کنگ ء جوڑ بوتگ۔

اے درگت ء ماشہ لچہ کار ملا پازل ء کار بستگیں "پیاپین" ء گال ء تپاسیں کہ واجہ ء ماں شیرے ء

چوش کارمرزاتگ:

ہر و ہد اب کت نودی شل

گندیم گونگیں گر کی تل

استین ء پیاپین ترونگل (دشتی، 2017:529)

چد ء پیسر کہ ماتنی تپاسگ ء نگیجے بہ دیں، چاریں باریں مئے کو اس اے گال ء چپے وڑ ء سر پد بوتگ

انت۔ "بابائے بلوچی" واجہ سید ہاشمی وتی گال گنج ء تھا لیشی ء بزانت ء چوش گیشیں لیت:

زیابلوچ

"پیاپ: (پے ی اے) چہ آپ ۽ پڑ، ہما چیز کہ آئی ۽ آپ با زمان بہ بیت بلے
گیشتر پہ نیگ ۽ دگہ ہے رنگیں چیزاں گوئنگ بیت، چہ درستاں مسترین درور ترونگل یا
نمب ۽ زندیس ترمپ بوت کنت، کو ہنیں لچھے ۽ تہا انت، استین ۽ پیاپی ترونگل، پہ درور ۽ ہما
جنک ۽ گوش آنت کہ ورنائی ۽ گڈی ہد ۽ رس اتگ ۽ چہ ورنائی ۽ پوست لے لے ۽ ترمپ ایت
"۔ (ہاشمی، 2000:268)

سید ماں شہ لپہ کار ۽ ایشی ۽ پرا تیچ ۽ چوش کنت:

"پیاپیں: ہمانیگ کہ آپ لے با زمان۔ پیاپیں ترونگل بزاں مزین ترونگل کہ آپ لے
با زمان انت"۔ (ہاشمی، 2013:201)

چریشاں ابید سید ۽ وتی شیرے ۽ ہم پے بزا انتاں کار مرز اتگ۔ چوش کہ سید گوش ایت:

پہ کسے پھک ۽ پیاپ انت پہ کسے پیگ ۽ پون

ماں اے آمید گھس ۽ مز گردی ات بیت چون

(مراد، 2015:18)

ڈاکٹر جہاندیدہ وتی بلوچی پاریسی گال گنج ۽ تہا ایشی ۽ پرا چوش گیشین ایت:

"پیاپ *payāp* (ص) ۱۔ پر آب، آبدار ۲۔ استین ۽ پیاپیں ترونگل (ملا فاضل) ۲۔ بار نزا ۳۔

پہن ۴۔ استین ۽ پیاپیں / دنز ۵۔ تامور ۶۔ گنج انت (ملا: ۱۸۷) در نزد من ابر و باران زاو پر باران

گرد و غباری بیش نیست" (جہاندیدہ، 1396:617)

واجہ دشتی وتی گال گنج ۽ تہا ایشی ۽ بزا انت ۽ چوش کار ایت:

"پیاپ: (پے۔ یا۔ پ) (س گ) پیاف۔ صاف۔ پاک۔ پھک۔ ہما صافیں نوک آپ کہ زمین ۽ لیگاری ۽ گند آئی ۽

تہا ہوار نہ انت۔ بے پونگ ۽ پھک ۽ صاف۔ اوشیش۔ بے عیب۔ پھک آپ۔ پیاپیں: (پ۔ یا۔ پیں) (س گ)

صافیں۔ پھکیں۔ پلگاریں۔ بے عیبیں۔ اوشیشیں"۔ (دشتی 2017:303) واجہ گنی پھوال (2015)

ملاپازلء کارمرزگرنگیں گال "پیپ": بُن بزانتی ء بُن دروشمی وانشے

وتی یک نبشنانکے ء اے گال ء چوش پرار بچ کنت۔ ”پیپاپیں ترونگل“ پیپاپ ء لبرزء بئی ماناننت پک آپ، ودهے ہے لبرزبان ء گونڈگیری دروشم ء رنگ گرا اشی ء ”ک“ یلہ دیگ ء پیپا گنگ بیگ۔ امیت انت کہ اے سکیں کہنیں لبرزے یا باز ودهانت کہ اشی ء کارمرزی ویل کنگ بیگ چیا کہ اے لبرزارا سرجمیں کہنیں شاعری ء بس سہ جاہ ء دست کپیت یکے فاضل ء ہے شئیر، دومی جام درک ء یک شئیرے ء سیمی بی بی سیمک ء شئیرے ء تہاک ہو رء ہے آپ یا ترونگل کہ انگتازمین ء نہ کپتنگ پک آپ گنگ بیت دومی ہے رنگا ہو رء آپ کہ زمین ء سر بنت گرانوک آپ گنگ بنت۔ فاضل ء ادا ترمپ ء بدل ء ترونگل ء لبرزہ کزدن کار مرزنگ چیا کہ ترمپ چہ سارتی ء بدیت گرا برپ (ترونگل) جوڑ بیت برپ ء نسبت ء ترونگل ء جمالیبت چہ ترمپ ء گیشتر انت چیا کہ برپ ترپناک ء شفاپیں چیزے کہ دوست ء وسپاں گوں سیادی داریت دومی برپ چہ زیاد ہیں سارتی ء بدیت ء ہے وسپ ہم دو ستنیگ انت کہ آدل ء سارت کنوک انت۔ بلے ادا ہم لبرزیپا ء کارمرزی ء روانی یا مابعد طبعی کیفیتے ہے لبرزء گوں، ہمگر بچ بیگاننت کہ بزانتی تو آسمانی چیزے ء من زمین ء آلودگیانی آماچاں۔“ واجہ بشیر احمد ایشی ء راجوش سرپد بیت:

”مہلج ء ٹہل ء رواج کبکی رفتار نودی شترگ انت کہ نرم نرم ء کپ انت آئی رنگ گندیم گونگ انت بلے چوچ ء گرگ ء نازر کیں تاک ء زرد چکلیں اسپیت ء نازرک انت۔ چوا اسپیتیں جمبر ء پٹہ ء ڈلگ ء اسپیتیں ترونگل ء انت فاضل ء مہلج ہما عرشی پرانی دروشم جنت کہ جام درک اش ڈیرہ غازیخان ء کوہانی ٹل ء گندیبت کہ گوں وتی اسپیتیں پوشاکاں گردی ء چاپ ء صحبت کنان جام ء تنیگیں زرد ء ہوشام ء برگ ء نشنگ انت۔“ (بشیر، 1964)

سید ء بنی بزانت کہ ”چہ آپ ء پڑ، ہما چیز کہ آئی ء آپ بازمان بہ بیت“ ہے پد کنت کہ دروشمی رد ء سید ایشی ء ”پڑ+ آپ“ ء جوڑ گال سرپد بوگ ء انت کہ ”ر“ ء گوں ”سی“ ء مٹ بوٹگ یا گوں ”ر“ ء کپگ ء پہ کشابانی شمک گرمی ء ”سی“ ء توار گیش کنگ بوٹگ۔ اے دونیں وڑ بوت نہ کن آنت پرچا کہ ماں بلوچی ء بچ چوشیں درور نیست کہ ”ر“ ء گوں ”سی“ ء مٹ بہ بیت۔ دومی نیگ ء چوشیں درور ہم نہ گواہ

زیابلوچ

لیت کہ اے وڑیں جوڑ گالانی تھا ”ر“ بہ کپ لیت ء ”سی“ مان دیگ بہ بیت۔ البت چوشیں درور بزانت کہ جوڑ گال ء اولی بہر گوں ”ر“ ء کٹ لیت ء دومی بہر گوں ”آ“ ء بنگلج بیت بلے ”ر“ ء گوشاں پہ کپگ ء مورے ہم نہ وارت۔ چوش کہ ”براپ (بر+آپ)، تراب (تر+آپ)، چرّاپ (چرّ+آپ)، درامد (در+آمد)، زہراپ (زہر+آپ)، ء ءوت ”پڑاپ (پڑ+آپ)“ ء ڈروشم ء گال۔ پدء ”پڑ+آپ“ ء ”ر“ ڈکلبی ڈروشم ء انت کہ ایشی ء کپگ اے وڑیں جاہاں کہ رندی توار گوں کٹشاب ء ”آ“ بنگلج بیت، چتور منگ بہ بیت کہ ”ر“ اے وڑیں جاہاں سک پادار بیت۔ بزانتی ردء ہم سیدء راسبند زور انت کہ ترونگل ء جندوت تیوگ ء آپے۔ اے ردء ”پڑ آپیں“ ء بزانت مان مہ گیشین لیت کہ مان گیشین لیت۔ سیدء چہری بزانت (”گیشتر پہ نیگ ء دگہ ہمرنگیں چیزاں گویشگ بیت“ ء کارمرزی ہم ماں ہچ ڈروشم ء نہ گواہ لیت۔ ہمیشکا بوت کنت کہ اے بزانت وت سیدء پہ ”آپ ء بازی“ ء سوب ء گیش کُرتگ۔ ء دومی چہری بزانت ء کارمرزی ہم ناں ماں ہچ وڑیں کتابے ء دست کپ لیت ناکہ چوشیں کارمرزی ء گواہی ء کسے دات کرت کنت۔ ہمیشکا ایشی ء منگ ہم زور جنت۔

واجہ جہاندیدہ ء اولی بزانت و ہما سید نیگ انت۔ بلے دومی بزانت ”باران زا = ہور گوار“ چہری رد ء و گوں بُن بزانت ء تریکی کنت بلے اے تریکی گال ء بن بزانت ء جندء در گیتک نہ کنت۔ البت اے شیر کہ واجہ ء گیگان کرتگ ات گال ء بن بزانت ء یک سبے ء پہ جوانی پدّر کرت کنت اگاں ماں چہ ”استین ء بیاپیں“ پد ماں پد ہور گواریں استین سر پد بہ بیس۔ بلے انچوش سما بیت کہ واجہ جہاندیدہ ء سنا انگت ء بن بزانت ء نیمگ ء نہ شنگ کہ اے گال لس ردء گوں ہما برزء بزانتاں زانگ بیت ء مردم ایشی ء رابلوچی گالے ء ردء چار انت۔ ہمیشکا واجہ جہاندیدہ ایشی ء ر ”چہ آپ ء پڑیں استین“ لیک لیت۔

واجہ دشتی ء داتگلیں بزانت ہے ڈس لیت کہ واجہ ایشی ء راجہ ”پہک + آپ“ ء سر پد بوگ ء انت۔ واجہ پہوال ء داتگلیں بزانت ماں شیریں چا گرد ء و شر جاہ کنت بلے مشکل ایش انت کہ اے بزانت ہچو واجہ دشتی ء چہ ”پہک + آپ“ ء زورگ بوتگ ء ڈروشمی ردء ایشی ء منگ سک زور جنت۔ پرچا کہ ادء ہم ماں بلوچی ڈروشم زانتی ء چوشیں ہچ وڑیں درور نیست کہ اے وڑیں جوڑ گالانی ”ک“ دور دیگ بہ بیت ء پہ

ملاپازلء کارمرزگرنگیں گال "پیپ": بئن بزانتی بئن دروشمی وانشے

کشابانی شتمک گریء "بی" مان گیجگ بہ بیت یا اولی بہرء گڈی "ک" گوں "بی"ء مٹ بہ بیت۔ بلے
چوشیں دروربازانت کہ اولی بہرء گڈی توآراش "ک" انتء دومی بہرء اولی توآراش "آ" انت۔ ءاے وتی
سرجمیں رنگء کار بندگ بنت۔ چوش کہ "نوکاپ (نوک+آپ)، تلکاپ (تلک+آپ)،
سکاوگ (سک+آوگ)، لک آسٹیک (لک+آسٹیک)"۔ ء دگہ۔ دومی نیمگء "پہک آپ" وتی
سرجمیں ڈروشم ء داں روج مروچی کارمرز بوگ ءانت۔ واجہ بشرء چوش کہ لس پرتچے پمیشکا گال ء
ڈروشم ء بئن بزانت ء گیشنت نہ کنت۔

نوں ماچاریں کہ گال ء زبان زانتی ڈروشم چے وڑء انت ء ملاپازل ء شیرى چاگردء تہاچے وڑء جاہ
کنت۔ پرتی جوڑشت ء زانگ ء پیسرء مارا ایشی ء ریشگ درگیجگ لوٹ ایت۔

ریشگ ء نیمگء کہ چملا سک دیں تہ ہے سہر ایت کہ اے گال چہ کو نہیں ایرانی *pada-
'footstep' ء ڈراتلگ کہ ماں بلوچی ء "پد" ء پارسى ء "پی" بیت۔ "پیپاں" گوں "ا-ا" ء تہ وند
(interfix) ء ہے پارسى "پی" ء پرگیگانی (reduplicated) ڈروشم (پی+پی) انت کہ ماں
بلوچی ڈروشم ء رنگالی پدوند "س" ہم گیش کنگ بوتگ۔ براں "پیپاں" پارسى گالے کہ ماں بلوچی ء "پد
ماں پد" ء بزانت ء دنت۔ پارسى ء گونے تہ وند ء اے پرگیگانی ڈروشم گوں ہے وڑیں بزانتی رنگاں باز کار
بندگ بیت چوش کہ "سراسر، لبالب"۔ ء دگہ۔

رنگالی پدوند ء قصہ چوش انت کہ پہلواناں ہمگون ساچی ء ردء گیش کرتگ ء ملاء جندء وت "پیپاں"
کارمرز اتگ۔ بڑء سیدء دانتگیں بزانت ء تہا سیدء وت ہم "پیپاں" نبشتگ۔ پدء گپ ایش انت کہ اے
ڈراہیں کواساں چوشیں درورے ہم دات نہ کرتگ کہ تہنا "پیپ" ء ڈروشم کار بندگ بوتگ۔ انچوش کہ
واجہ پہوال ء گوشتگ ات کہ سرجمیں کو نہیں شاعری ء اے گال بس سے جاہء کارمرز بوتگ ء سئیں جاہاں
"پیپاں" ء ڈروشم کار بندگ بوتگ۔ بلے راستی ایش انت کہ اے سئیں جاہاں ہم "پیپاں" کارمرزگ
بوتگ ء رنگالی پدوند ء رنگ رندگیں نادانندہیں پہلواناں گیش کرتگ ء ایشی ء را بلوچی رنگالی رنگ
داتگ۔ زانکار ہم چہ پہلوانانی "بی" ء گرانز کش (ی+س) کنگ ء بلوچی رنگ دیگ (ے+س) ء رد

زیابلوچ

کپتنگ آنت ءہے سرپد بوتگ آنت کہ ”یس“ رنگالی پدوندے ءبُن گال ”پیپ“ آنت۔ گالانی چوشیں بدلینگ ءدرگت ءواجہ الی ایسا ”شہ لچہ کار“ ءپیشدا تک ءنبشہ کنت کہ:

”۔۔۔ دومی سبب الیش آنت کہ ناواندہیں پہلواناں چہ گالانی ناسرپدی ءہے گالانی چند بدل کرتگ آنت کہ چوشیں بدل کر تگیں گالانی بزانت گیشینگ نہ بنت۔“ (ہاشمی،

(2013:17)

”پیپانی“ ءدروشم وت ماں پارسی شاعری ءسک باز کار بندگ بوتگ۔ پے درور:

تراباد احرام آن شکرومی

کہ می نوشی ز لبھائیش پیپانی (امیر خسرو دہلوی)

رجانک: پرتو آشکر ءشراب ہرام بات آنت کہ تو چرائی رکھن اش پدماں پد ءور ان ءے۔

پیپانی دہمی کھنہ بنوروز

کہ دل پر عشق دارم سینہ پر سوز (عطار)

رجانک: ماں نوروز ءکیونی کو ہنیں شرابوں بہ دئے کہ دلوں چہ اشک ءپر آنت ءسینگوں چہ سوز ءے۔

سینہ ام ز آہ پیپانی چاک شد، کو آن طیب

کز تشفی مرہمی بر سینہ بگذار دمرا (تقی بہار)

رجانک: منی سینگ چہ پدماں پدی آہاں چاک کپتنگ، کج آنت ہما تیب کہ منی سینگ ءسر ءتسلانی ءمرہے

ایر بہ کنت۔

کشت چون برق ز باران پیپانی سوزد

می زاندازہ چوشد بیش، ضرر می بختد (سائب تبریزی) رجانک: انچوش

کہ چہ پدماں پدی ہوراں کشار چو بیر ءکپگ ءبُن گپت ہے وڑ ءچہ کساس ءگیش شراب ہم تاوان دنت۔

گڈی درور تکی بہار ءشیرانت کہ چو ملا پازل نیگ ءگوں برپ ءکار بستگ ءے:

برف ہای پیپانی دی ماہ

ملاپازلء کارمرزکرتگیس گال "پیپ": بئن بزانتی ء بئن دروشمی وانشتے

در درودشت آب شد ناگاہ

رجانک: دی ماہ (زمستانی ماہے) ء پدماں پدءرتگیس برپ ماں دشت ء درءناکت ء آپ بوت۔
ماں بلوچی ء جندء ہم کو نہیں شاعری ء یک دگہ کارمرزی یے کہ جام دڑک ء لچء تہا گندگ بیت ہم ہے پدء
کنت کہ بلوچی ء ہم اے چو پارسی کارمرزی ء پء "پدماں پدء"
ء بزانت ء کارمرزیگ بوتگ۔ چوش کہ جام دڑک ء شیرانت:

”کیزکن بیاپیں کتلاں

سرچیک ء بازی سنبلان

زلف شپارکیں مارتاں“ (دشتی، 2017:252)

ادء چہ بیاپیں کتلاں مراد پیک آپیں یا پء آپیں کئل نہ انت، بلے انچوش کہ چہ شیرء چا گردء ہم
سہر انت کہ ادء بیاپیں ء کاربندی کتلائی یک پدماں پدی ہمدی یے نشان کنگ ء انت۔ ہے رنگ ء شہدادء
مہنازء شیرء ہم پء ”یک شلء“ ء بزانت ء کارمرز بوتگ:

کا پری تیلانکے من ء داتگ

کپتگاں بزانتیاں بیاپیناں (کلمتی، 2018:23)

چرے ذراہیں گپاں ہے زانگ بیت کہ وہدے ماں بلوچی کو نہیں شاعری، پء گچین (ہاس) ملائی
دورء یک انچیں گالے کارمرز بہ بیت کہ آئی ء جوڑشت ء ذروشانک بلوچی ذروشم زانتی ء ردء گیشگ ء سک
زور بہ جنت، یک برے دری گالے ء چملاں چارگ بہ بیت کہ ملائی دورء چوناہیگا ہم دری گال باز کاربندگ
بوتگ۔ انچوش کہ سید ملائی دورء پارسی ء دری گالائی کارمرزی ء درگت ء تران کنت ء گوش ایت کہ ”انچوش
کہ گویشگ بوتگ آزمانگ ء پارسی سرکاری زبان ء رنگ ء کارمرز بوتگ ء پارسی ء چہ نیم ء گیش تازی گال
کارمرز بوتگ انت۔ ہے رنگ ء لچمانی تہا ہم پارسی ء تازی گالاں وت ء پء گیک جاگہ داتگ۔ بلکیں گوں
انچیں بزئی یے ء سائیل بوتگ انت کہ بلوچی ء جند ہم تاموراں کپتگ“ (ہاشمی، 2013:22)۔ اے
پء درء ”بیاپیں“ ہم چمیشاں یکے۔

زیا بلوچ

"پیاپیں" ء پارسی بزانتی ردء ملا پازل ء شیرء یک مانایے چوش دراتک کنت کہ دوست گوں وتی گندیم گوں گئیں اسپیت اسپیتیں نازرکی ء چونودی شل ء نرم نرم ء داب کنت؛ ادء ملاء چہری پیکر گوں وتی توامیں گندائکی ء اشکناکی رنگ ء ڈروشاں انچیں وڑے ء نکشیننگ آنت کہ گندائکی رنگ چم ء دل ء زیبائیں سارتی یے بکشائیت ء اشکناکی چول ماں گوشاں زیمیر ء بہشتیں زرے آباد کنت۔ پدء "پیاپیں ترونگل" ء کارمرزی ہے پیکرء پرتاب ء درانگا زگ ء انت کہ وش رنگ ء پری دابیں مہلنج ء نرم نرم ء زیمیر شنزیں رواج شاعر ء مارشتی ء وانی دنیاء سرء چو پدماں پد گوار وکیں ترونگل ء ترندی ء سان مند بوگ ء انت۔ اے پرتچ اے نیمگ ء ہم اشارہ کنت کہ سیمی کڑی "استین ء پیاپیں ترونگل" ء جاہء "استین ء پیاپیں ترونگل" ء بوت کنت۔ انچوش کہ واجہ پیکر شاد (238:2002) ء ماں ڈرپشوکیں سہیل ء داتگ۔ پدء واجہ شاد ء مک ء دگہ یک گالے "استنرگ" : ترونگل ء توپان (دشتی 48:2017) ء کنگ ء انت۔ "استنرگ" چہ دوگال "استین + زگ" ء جوڑ بوتگ کہ گالشتی بزانت ء "استین ء یلہ کر تگیں / داتگیں" بیت۔ اے گال ء دومی بہر چہ کونہیں ایرانی 'to leave' *zaH (Cheung 461: 2007) cf. YAv. zā-(zə-) 'to leave (behind)' > za-ka- ((behind))۔ اے پرتچ ہم اے چیز ء نشون دیک ء انت کہ اے بند چوناہیگا چار کڑی بندے بوتگ کہ ایلی ء سیمی کڑی ماں وہدء مجاں گار بوتگ ء "استین ء پیاپیں ترونگل / استین ء پیاپیں ترونگل" ء چارمی کڑی انت۔ پرتچا کہ وہدے مالیشی ء پد لگوشی وانیں گڑا شری ء سرء زانگ دنت کہ اولی دوکیں کڑی ہمگر نچ انت بلے سیمی کڑی گوش ء مئے سستگ کہ "نودی شل ء نرمی" ء چکء "پدماں پد گوار وکیں ترونگل ء ترندی" ماناء آہنگ ء "disturb" ء کنگ ء انت۔ ادء منی اے گپ ء مک ء لچہ ء جوڑشت ہم کنگ ء انت کہ اے لچہ ء یک بندے اگاں دو کڑی نیگ انت گڑا دومی بند (چوش کہ "اہوالاں بہ بروشیناں۔۔۔، بر گوں کہربائیں ہنگ ء۔۔۔، رہم کن شپ چراگ سرادانی۔۔۔، دوشی شپ بزگ ء پاکیں۔۔۔) چار چار کڑی نیگ انت، وہدیکہ اے بند ء دگہ یک بندے ("آسیگوں مکن دردانگ۔۔۔") ء تہننا سے کڑی انت۔ دگہ دگوش کزیز گئے ایلی انت ہم کہ بوت کنت ملا پازل ء اے بند گوں مہلنج ء زیبائی ء ہمگر نچ نہ انت، بلے موسم ء

ملاپازلء کارمرزکرتگیس گال "پیپ": بئن بزانتی بئن دروشمی وانشتے

رنگاں درانگاژگء انتء چہ "گندیم گوئگیس گرکی تل"ء مراد بیگاہ یاسہب سرء ہما اسپیتتیس جمہرانت کہ چہ روجء شممء گندیم گوئنگ بیت۔ پرچاکہ ماں کوہنیں شاعریء مہری لچہ لس ردء چہ کپوتء نگیج بوگء رندچہ نوداں کہ گوزایت نون پہ مہلج یا کلوہ گرء سر بیت۔ پمیشکا واجہ کریم دشتی گوش ایت کہ "اگن مئے کوہنیں شاعریء بچارئے آچہ کپوتء نوداں بچ درنہ انت" (دشتی، 2009:23)۔

پہ درورشنے مرید لچہ انت کہ:

"جی کعبتہ اللہء کپوت

وشیں رسالتاں بزیر

رؤ بندء کنشیں کاگداں

بنداش ماں سبزیں بانزلاں

بال کن گوں نوداں ہمرواں

زیرء براش گوں دیرواں" (شاد، 2016:71)

ہے وڑء شنے مرید اے لچہ کہ:

"بیاوکپوت پرنکی گوریں

سبزیں زری نوداں گوزئے

ایردئے حریریں بانزلاں

برے زری نوداں گراں" (شاد، 2016:95)

ملاپازلء وتی یک لچھے کہ:

"اوکپوت سبزیں مرغ سخن سنجیں

رہ تئی دریا زرانت لنجیں

میل کن چوسہب ءرتگیس نودء

ایرکپ ماں گنجیں گوادرء زیدء" (شاد، 2002:212)

زیا بلوچ

ہے رنگِ پازل ہے لپہ ہم چہ کپوت (”باگانی کپودر سبزیں / توتی زبیر ءوش لبریں۔۔) ءنگیج
بیت۔ اے مانا ءرد ءگڑا ”ہر و ہد داب کنت نودی شل۔۔“ باید نگلیجی دو کڑی میں بند ءرندی بند بہ بیت۔
بوت کنت اے رد ہم پہلواناں ٹگیننگ۔ اگاں چوش ہم بہ بیت ایٹی ءیک کڑی یے گارانت۔

آسری تران:

اے گال ءدرگت ءمے دیم ءزا نیکارانی دو گیشواری آتنگ۔ یک ٹولی یے ایٹی ءرا ”پراپ“ ءگونڈ
گپتیں ڈروشم گوش ایٹ ءدومی ٹولی ”پک آپ“ ء۔ اے دو میں دیدانکاں پیمیشکا جان نیست کہ یک نیمگے
اے وڑیں گونڈ گری (کہ ماں بر ءدا تگین جوڑ گالی چا گرد ءتپاسگ بوتگ) بلوچی ءدروشی تب ءنہ انت ء
دومی نیمگ ءہے گال گوں ہے بزانت ءماں پارسی ءدزیکا کار مرز بوگ ءانت کہ شیر ءچا گرد ءہم وت ءپہ
جوانی جاہ دات کنت۔ پد ءاے گپ ءکساس ہمک لبرانت سر پد انت کہ ملائی دور ءپارسی ءتازی گال باز
کار مرز بوتگ۔ اے پڑدر ءمے کر ءچو شیں را ہے پشت نہ کپ ایٹ کہ ہر وڑ ءما ایٹی ءرا بلوچی ءجاگ ءگور ء
بہ دیں۔

☆ دومی کڑی پکیر شاد ءجان ممد دشتی ءکر ءگندگ نہ بیت۔ گلام رسول کلمتی ء کہ من جست کُرت، گوشت
لے کہ من ءاے کڑی واجہ یوسپ گچی ءاتگ۔

ملاپازلءكارمرزكرنگيس گال "پياپ": بئن بزانتى بئن دروشمى وانشته

شوندات:

- بلوچ، بشير احمد (1968)، جبرزانتين فاضل، ماهتاك الس، كراچى۔
- بلوچ، زيا (2018)، بلوچى ريئنگ زانتى گال گنج، ريئسى چاپ ءئنگ جاہ۔
- جہانديده، عبدالغفور (1396)، بلوچى۔ پارسى بزانت بلد، انتشارات معين، تہران۔
- دشتى، جان محمد (2015 [2017])، بلوچى لبرزبلد، بلوچى اكيڈمى، كوئٹہ۔
- دشتى، جان محمد (2017)، وش انتت عہدى دور بلوچانى، بلوچى اكيڈمى، كوئٹہ۔
- دشتى، كريم (2009)، دل زريت بولان، بلوچى اكيڈمى، كوئٹہ۔
- غنى پھوال (2015)، پياپين ترونكل،
- فقير شاد (2002)، ڈرپشوكيس سہيل، آزات جمالدينى اكيڈمى، كراچى۔
- كلكتى، غلام رسول (2018)، رندلاشار جنگ ايك نظم، سيد ہاشمى ريفرنس كتا، جاہ، كراچى۔
- مراد، رحمن (2015)، برود، بلوچى اكيڈمى، كوئٹہ۔
- ہاشمى، سيد (2000)، سيد گنج، سيد ہاشمى اكيڈمى، كراچى۔
- ہاشمى، سيد (2013)، شملچہ كار (ملا فاضل رند)، سيد ہاشمى اكيڈمى، گوادر۔

Cheung, Jhonny (2007), Etymological Dictionary of the Iranian Verb, Leiden: Brill.

<http://ganjoor.net> (accessed 13, 06, 2018)

<http://baask.com/diwwan/index.php?topic=9101.0> (accessed 13, 06, 2018)